

Царі й народи вельозвіта,
 Нефриво ми вже зобілі літа
 Знаєши бачких крик і туман,
 Та вкриті нам терни не стало.
 Тусь ми ро боїх вас тлемо
 Своє приклямає не письмо.

Нас переслі чують, стинають,
 Уперто нас за хопця мають;
 А то найкрасишій, як сніг би,
 А й найплохійшої селить би,
 А як урших пустаїв или даць
 В виключанні власнісь не хотять.

Ніде нам тестч ні побузи,
 Щоб підливать нас підтак стрази,
 Щоб розсівати нас вєсноно
 І перед фугою страшного
 Хриго і як наблизитьсь зилаа,
 Пробієте й всігди нема.

Там ми порадились рішили
 Допомогати си ми силн
 Непередувених, великих
 Усіх прав боїх історичних,
 Котрі ось під біжуним гнем
 Вам всім за тьотам подаєм.

Ми племя догайків може
 Допоминаємось ось тут-не,
 Щоб бі царі і всі народи
 Вїх тленіє нами пороги
 В протязі гбачати годян
 Прїзнали крулами роєин.

Зотого маєм побне право,
 По перше: ми ро стелн нвава;
 Не дуб, ні липа ні есика
 За рікне дудетак велика;
 Нас цим не де, не лопить фид,
 Кот зурго стоїмо всі враз.

То дурне: бачи вїже коріє,
 Що в землі тичеться моє кланє,
 З усієї землі сє соки,
 В оліє кривить і отки,
 Так вїне під нам де заліз,
 Не викрєнить на ден діє.

То третє: листе наше пишко
 Викрєво баче артистично,
 У вїтїхуда відрон не крамїє
 А бо тильки маєстерні мамї,
 Дзрєба і зрєса всім зрїзна,
 Тїм де в обїї їм рївна!

Тетверте: ми оїні ободїгні,
 Ми незалежні, хотї дігні,
 Зордї з тїла хетїкої праїї
 До вїго віта в оторїї,
 Ніхї не пан нам, не ука,
 Хїсна нема нікому знєс.

То пїтє: вігїмо загїлїне,
 Щосїма наше ієалїне
 Летїти з вітрами по пїкїтарї,
 Заселїне стєпї адїарї,
 Іє вїне зїнак, що вїсї тїм
 А як всі істїні на землі.

А сїмє тїх де зїмїна сила
 Давїно-є дїла вїне загїлїла
 Оттї пїра дїн вїно тїра вїно,
 Рафїно а в дїкїро пїтєнїно,
 Дїмїно і вїно і вєс,
 А кї дїмїно хлєп, нам вєрєс нєз.

Вкїнїчї нам замьчати годї
 Тїо нїмї мїсїво на сїої;
 В стєпах свєтїої укрїаїнї
 Ще в фїак вєлїкїої тїїнї
 Були ми повнїї пани...
 Вєрнїтьсє ох! - бїаженнї дїні!

Сє ми вїаєтїво зупїнали
 Мїтарїкї дїкїїг нєвали,
 Мїлїлїтїама кєлїої іх стєпї,
 Ми пєредмїрїєм європї
 Тїу дї-тїу слєбу нам забєл
 Укрїаїнїнї хїтїїї лєх.

Сє намї дїла тєдє слєзи,
 Сє нїтї, тї вїтїї єхтє дїрїгї,
 Сє мїз бїз нїама порївнєть сє?
 На тїх о сїнєвєх дємєгєтї сє
 Тїїмїа ми-тї вєтєвїтївєл-
 Стєпї нам прїнїаєннїх прав.

415

По перше: щоб ніхто безкарно
 не мигав на сучи щоб зарно
 Карми хлопцям щоб забави
 Плять на ці голубки кроваті,
 А той щоб вартув смертних Карі,
 хто сім'я наше кине в жарі.

До друга: щоб заступити преси
 Ша міжнародні всі конгреси.
 Без критики та без дебатів
 Сеї час нам мусіли признати
 При вітну, невідемич власті
 Цілу Європу східню тасть.

Так та част є предмет спору
 У війні сварив роздорю.
 Ша коро буде в нашій силі,
 Тут стане тихо, як в могилі,
 з країн тих мусіне голубки,
 Руци берне злогий вік.

Ціло питання те "восточне"
 Шаке фізично и безпощадно
 Розване роптом і знемауька
 Ані мста брауєт додецька,
 Віз Торжю моря по Балтик
 Ша і ан втихне старі крик.

Вкінці нагадаю, щоб в царських,
 Князьовських, Графських та Ризьких
 Коронних, гербах і штатах
 Міліт, рони скасувати,
 з запряжати и прет
 щодня з божеків ет д'ем.

Борис

3

Не мейте тем ади поети
 Не сміли (воі вше) скелети
 Вітати лавром, гірлоблати
 Зуб-гирру вчудовий лист вітати!
 Для всіх хай стане той указ:
 Вінки робити тільки знає.

Се нами нагана баннійші,
 Ти можуть бути ме крохнійші?
 Пом тей не зводить нас нагім,
 щоб всі підписатетут: Fiat!
 А встане завтра через Аїт
 Богжучка Тростолита Ріт.

Написано 9.10.11 Крещеня 1883, година 9 год.
 Кобрано.

107